

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΟΝ. Διά μηνος τρεῖς Δρ. 3. Διά μηνος ἕξ " 6. ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ. Διά μηνος τρεῖς Δρ. 4. Διά μηνος ἕξ " 7.

Συντάσσεται ὑπὸ Δ. Π. κτλ. καὶ ἐκδίδεται εὐθὺς αὐτοῦ. Τιμὴ καταχωρήσεως ἀγγε- λιῶν λεπτ. 15 ὁ στίχος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντες εἰς σπουδαίους.

(ΑΡΙΣΤΕΙΟΣ).

Ἀθήνησι τῆς 3 Ἀπριλίου 1853.

Παρά τοῖς Κ.Κ. Διδασκάλους καὶ τοῖς ἐπιστάταις τῶν Ταχυδρομείων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. Ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Ἑλλησπ. Προξένους καὶ τοῖς ἰδιαιτέροις ἐπιτρόποις τοῦ ἐκδότη. Πᾶσα διερρηθὴς ἐνεργεῖται διὰ τοῦ Κ. Ἰωάννου Ἀγγελοπούλου Τυπογράφου. Ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος κατὰ Σάββατον.

Ἀσμένως δημοσιεύομεν τὰ κατωτέρω δύο ἐπίσημα ἐγγράφα, πρὸς γνώσιν τῶν φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος τῶν Μαθητῶν. Ἀπέναντι τῶν τὰς φωνασίας μηδενίζοντων πραγμάτων πᾶσα παρατήρησις εἶναι περιττή. εἰ δὲ διὰ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία κρείττων πάσης σοφιστικῆς διδασκαλίας ἐστί. εἰ δὲ ἴτε τῶν πάλαι σοφῶν.

Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νοβογοροδίας καὶ Πετρούπολεως Κυρίου Νικάνορος, Προέδρου τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ Ἀγιωτάτης Διοικήσεως Συνόδου.

Πρὸς τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Κύριον Νεόφυτον Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Τῆς 14 Φεβρουαρίου 1853.

Ἡ Ἀγιωτάτη διοικοῦσα Σύνοδος πληροφορηθεῖσα παρὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι ὁ ἱερομόναχος Ἀντωνῖνος, ὁ παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις ἡμῶν Πρεσβείᾳ, διὰ τε τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ βίον, τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν χρεῶν του, καὶ δι' ὅλας τὰς ἀρετὰς τὰς πρεπούσας εἰς τὸ ἱερατικὸν αὐτοῦ σχῆμα ἀπέκτησε τὴν παρὰ πάντων ἀγαθῶν ὑπόληψιν, ἀνεγνώρισεν αὐτὸν ἄξιον τοῦ νὰ προχειρισθῇ εἰς τὸν βαθμὸν Ἀρχιμανδρίτου, καὶ μοι ἀνέθηκε τὴν φροντίδα νὰ ἐξαίτησω παρὰ τῆς ὑμετέρας Πανιερότητος, ἵνα προχειρίσῃτε αὐτὸν εἰς τὸν βαθμὸν τούτον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Καθολικῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ ψυχικῆς εὐχαριστήσεως καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης κοινοποιῶν πρὸς τὴν ὑμετέραν Πανιερότητα τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς Ἀγιωτάτης Συνόδου, καὶ προσεπιθέτων τὴν ταπεινὴν μου παράκλησιν, ἵνα μοι γνωστοποιήσῃτε πότε καὶ ποῦ ὁ διαληφθεὶς Ἀντωνῖνος θέλει προχειρισθῇ εἰς τὸν βαθμὸν Ἀρχιμανδρίτου, θεωρῶν εὐάρεστον χρέος, νὰ διαβεβαιώσω τὴν ὑμετέραν Πανιερότητα περὶ τῆς διηνεκοῦς σπουδῆς ἐκ μέρους τῆς τῆς Ἀγιωτάτης Διοικήσεως Συνόδου καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν ἀμοιβαίαν ἐνότητα μετὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς ἔντασιν καὶ παγίωσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου συνδέσμου. (Μετάφρασις).

Ἀρ. Πρωτ. 1043

Δεκ. 722. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Β. Ὑπουργεῖον Ἐν Ἀθήναις, τῆς 1 Ἀπριλίου, 1853.

Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε Ὑπουργί!

Μετὰ ψυχικῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνου ἀγαλλιᾶσεως ἀνεγνώμεν τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 31 τοῦ ἡδὴ λήξαντος μηνὸς Μαρτίου, καὶ ὑπ' ἀριθ. 1777 ὑμῶν ἐγγράφου ἐγκλειστικῶς διευθυνομένην πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ Ἀγιωτάτης Διοικήσεως Συνόδου Σ. Μητροπολίτου Νοβογοροδίας καὶ Πετρούπολεως Κυρίου Νικάνορος, δι' ἧς ἐξαγγέλλεται ἡμῖν ἢ εἰς τὸν βαθμὸν Ἀρχιμανδρίτου προβολὴ τοῦ Πανοσιωτάτου Κυρίου Ἀντωνίνου, ἐφημερίου τῆς ἐνταῦθα Αὐτοκρατορικῆς Ῥωσσιτικῆς πρεσβείας, καὶ ἢ ἐξ ὀνόματος τῆς εἰρημένης Ἀγιωτάτης Διοικήσεως Συνόδου ἀδελφικὴ ἀξίωσις, ἵνα προχειρίσωμεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο τὸν προμνησθέντα Κύριον Ἀντωνῖνον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ τε τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ βίον, τὴν ἀκριβῆ τήρησιν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν χρεῶν του, καὶ δι' ὅλας τὰς εἰς τὸ ἱερατικὸν σχῆμα διαπρεπούσας ἀρετὰς αὐτοῦ.

Τὴν ἐπιστολὴν δὲ ταύτην τοῦ Σ. Προέδρου τῆς Ἀγιω-

τάτης Διοικήσεως Συνόδου, καὶ τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μεταφρασίαν αὐτῆς ὑποβαλόντες εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς ὑφ' ἡμῶν προεδρευομένης Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συγκαλεσθείσης ἐπὶ τούτῳ εἰς συνεδρίασιν, ἀπεφασίσαμεν ἐν πλήρει εὐχαριστήσει καὶ προθύμῳ συναίνεσει καὶ ὅλων τῶν Σεβασμιωτάτων αὐτῆς μελῶν, ἵνα προχειρίσωμεν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος Πανοσιώτατον Κύριον Ἀντωνῖνον εἰς Ἀρχιμανδρίτην, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν 5 τοῦ ἡδὴ ἀρχομένου μηνὸς Ἀπριλίου, ἡμέραν Κυριακὴν, ἐν τῷ καθεδρικῷ τῆς Πρωτεύουσας ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης.

Αὐτὸ δὲ τοῦτο ἀνηγγείλαμεν διὰ τοῦ Α'. Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὸν εἰρημένον πανοσιώτατον Κύριον Ἀντωνῖνον, ἵνα, γνοὺς τὴν ἀπόφασιν ἡμῶν, προετοιμασθῇ εἰς τὴν αὐτοῦ προχείρισιν, μεθ' ἣν θέλομεν ἀπαντήσῃ πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Σ. Προέδρου.

Ἀπαντῶντες, Κύριε Ὑπουργέ, εἰς τὸ ἀνωτέρω ὑμῶν ἐγγράφον, ἐκφράζομεν καὶ τὴν ἡμῶν καὶ τὴν ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐγκάρδιον χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν, ἣν ἐλάβομεν ἐκ τῆς παραλαβῆς τῆς εἰρημένης ἐπιστολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου προέδρου τῆς Ἀγιωτάτης Διοικήσεως ἐν τῇ Θεοσώτῳ Ῥωσσίᾳ Συνόδου, διαδηλοῦσης καὶ πραγματικῶς τὴν κατὰ τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχὰς διηνεκῆ σπουδὴν ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου καὶ τῆς Ἀγιωτάτης Διοικήσεως Συνόδου, τῆς κραταιᾶς ὁμοδόξου Ῥωσσίας, εἰς τὴν ἀμοιβαίαν ἐνότητα, πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἣτις διατηρεῖ καὶ θέλει εἰς αἰῶνας διατηρεῖ τὴν αὐτὴν ἀμοιβαίαν ἐνότητα, εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται τῶντι νὰ συντελῇ εἰς ἔντασιν καὶ παγίωσιν τοῦ ἱεροῦ ἀμφοτέρων συνδέσμου, καὶ εἰς δόξαν αἰδίου τοῦ εὐλογητοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Τ. Σ.) † Ο ΑΘΗΝΩΝ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Παναθηναϊα. (Συνέχ. καὶ τέλος ἴδε ἀριθ. 23).

Τὰ λαμπαδηφόρια, ἢ λαμπαδηδρομία, ἢ λαμπαδοῦχος ἀγὼν, ἐν τοῖς Παναθηναϊοῖς τελοῦμενος, συγγέεται παρὰ πολλῶν συγγραφέων, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βάξμου (Hell. Alt. ii. 2. σελ. 246. II. σελ. 573. 6. ἐκδ.) μετὰ τὰ Βενθίδεια κατὰ ποῖαν ἡμέραν ἐτελεῖτο, καὶ ποῖα ἡ σχέσις αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀγῶνας εἶναι ἀγνωστον. Εἶναι δὲ πρόδηλον ὅτι ἐτελεῖτο ἐσπέρας. Ἰποθέτουσι τινες ὅτι ἐγένετο ὁ ἀγὼν οὗτος μόνον ἐν τοῖς μεγάλοις Παναθηναϊοῖς· βασίζομενοι εἰς μόνον τὴν ἀσθενῆ μαρτυρίαν τοῦ Λιβανίου, ἐν τῇ ὑποθέσει τοῦ κατὰ Μειδίου λόγου τοῦ Δημοσθένους, ἐνῶ πάντες οἱ ποιοῦντες μνείαν τῶν λαμπαδηφορίων ἄλλοι συγγραφεῖς ἀναφέρουσιν αὐτὰ ὡς μέρος τῆς ἐορτῆς τῶν Παναθηναίων γενικῶς, ἀνευ τῆς διακρίσεως μεγάλα, ὅπερ δηλοῖ, ὅτι ἐτελοῦντο ταῦτα εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐορτάς· τοῦτο βεβαιούται καὶ ἐκ τοῦ μεγάλου Ἑτυμολογικοῦ (ἐν λ. Κερραμεϊκός). Τὸ διδόμενον ἄθλον τῷ νικῶντι ἐν τοῖς λαμπαδηφορίοις ἦτον πιθανὸν αὐτὴ ἢ λαμπά, ἢτις ἀφιερούτο παρ' αὐτοῦ τῷ Ἑρμῇ (Boeckh. C. i. g. εἰς ἀριθ. 243. 250).

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξακριβώσωμεν κατὰ ποῖαν τάξιν ἐτελοῦντο αἱ τελεταὶ καὶ οἱ ἀγῶνες τῶν Παναθηναίων· πιστευτὸν ὅτι προηγοῦντο τῶν μεταγενεστέρων εἰσαχθέντων οἱ ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς ἐορτῆς ἐν χρήσει ὄντες· ἐξ ἀναλογίας δὲ ἄλλων ἐπισήμων πανηγύρεων συμπεραίνομεν ὅτι ἐγένετο ἐναρξίς αὐτῆς διὰ θυσίαν. Αἱ θυσίαι τῶν Παναθηναίων ἦσαν πολυτελέσταται, διότι πᾶσα πόλις τῆς Ἀττικῆς,

διότι οὐδ' ὀλίγιστον ἄρτον, οὐδὲ κρέας εἶχον. Τί ἔπρεπε λοιπὸν νὰ πράξωσιν; ἢ ν' ἀποθάνωσι τῆς πείνης ἢ νὰ γίνωσιν ἐπαῖται!

Τοιαῦτά τινα σχεδὸν διηγούνται καὶ ἄλλαι ἐφημερίδες τῆς Καλιφορνίας. Εἰς πολλὰ μέρη τροφαὶ δὲν ὑπῆρχον, καὶ αἱ ὀλίγαι ὑπάρχουσαι ἐπωλοῦντο πολὺ ἀκριβῶς. Μία λίτρα ἀλεύρου ἐτιμᾶτο δώδεκα τουρκικῶν γροσιῶν! δώδεκα ὠὰ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἀμερικανικοῦ ταλλήρου κτλ. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ σπάνις αὕτη τῶν τροφῶν εἰς τὰ μεταλλεῖα ἤρχισε νὰ παύη, καὶ μεγάλη ποσότης αὐτῶν ἐπεριμένετο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

(Ἐκ τῆς Ἀμαλθείας).

— Περὶέργος ἀνακάλυψις ἐγένετο εἰς Γαλλίαν ὑπὸ τοῦ Κ. Fabre ἀσημάντου μὲν κηπουροῦ εἰς Ayde, ἀπολαύοντος δὲ ὑπόληψιν τινα ἐπὶ βοτανικαῖς γνώσεσι. Τὸ χόρτον αἰγίλωψ θεωρούμενον μέχρι τοῦδε ὡς χεῖρον ἢ ἄχρηστον, φέρεται ἀφθόνω· εἰς τὰς παραλίας τῆς Μεσογείου. Παράγει καρπὸν ὁμοιάζοντα σίτον κατὰ τὸ σχῆμα, πολὺ δὲ μικρότερον αὐτοῦ. Τῷ 1839 ὁ Κ. Φάβρε ἐσπειρε ποσότητα τινα ἐκ τοῦ καρποῦ τούτου, καὶ μετὰ πολὺν του θαυμασμὸν παρετήρησεν ὅτι ὁ παραχθεὶς ἐντεῦθεν καρπὸς εἶχε περισσοτέραν ὁμοιότητα τῷ σίτῳ τὸ ἐπὶ ἐτος ἐσπειρε πάλιν ἐκ τοῦ νέου τούτου προϊόντος, καὶ ἐθέρισε γέννημα ἐπι ὁμοιότερον τῷ κοινῷ σίτῳ. Ἀκολουθῶν τὴν μέθοδον ταύτην τακτικῶς ἐτησίως εὗρισκε τὸ προϊόν βελτιούμενον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καὶ ἐπὶ μᾶλλον τῷ σίτῳ προσομοιάζον, ἕως οὗ ἐπὶ τέλους κατώρθωσε νὰ θερίσῃ πραγματικῶς σίτον ἐξαιρετοῦ ποιότητος. Κατὰ πρῶτον ὁ Κύριος Φάβρε ἔκαμε τὰς δοκιμὰς ταύτας ἐντὸς κήπου ἐπειτα δὲ εἰς χωράριον ἀνοικτόν. Οὕτω λοιπὸν τὸ ἄγριον καὶ λυμαντικὸν εἰς τὰ τοῦ σίτου λήια φυτῶν τοῦτο παιδαγωγούμενον, οὕτως εἰπεῖν, ἀποκαθίσταται σίτος λιμπρός.

— Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν 5 ἰσχυμένου προχειρίζεται εἰς Ἀρχιμανδρίτου βαθμὸν, ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ὁ Πανοσιώτατος Κ. Ἀντωνίνος Ῥώσος ἱερεὺς τῆς ἐνταῦθα Αὐτοκρατορικῆς Πρεσβείας τῆς Ῥωσσίας, παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατ' αἴτησιν τῆς ἐν Ῥωσίᾳ Ἀγιωτάτης Διοικούσης Συνόδου, κοινοποιηθείσης διὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου προέδρου αὐτῆς καὶ Μητροπολίτου Νοβογοροδίας καὶ Πετροπόλεως Κ. Νικάνωρος τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν (τὰ περὶ τούτου ἴδε ἀνωτέρω).

— Εἰς τὴν εἰς Ἐδιμβούργον τῆς Σκωτίας βασιλικὴν φυσιολογικὴν ἐταιρίαν ἐστειλεν ὁ εἰς τὰ βραχίδια τῆς Ἀμερικῆς ὄρη, εἰς φυσικὰς ἐρεῦνας ἀσχολούμενος Κ. Ἰέφφρη, ἀπόστολος αὐτῆς, καρπὸν εἶδους ὠραίας πεύκης, ὑψομένης μέχρι 150 πόδας, τὸ πρὸς τὴν ρίζαν μέρος τοῦ κορμοῦ τῆς ὁποίας ἔχει περιφέρειαν 14 περίπου ποδῶν καὶ εἶδος τι Piceas ὑψομένης μέχρι 250 πόδας, καὶ ἄλλης 280 !!

— Μεταξὺ διαφόρων γερμανικῶν ἐπικρατειῶν συνωμολογήθη συνθήκη, περὶ ἀμοιβαίας προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας τῶν συγγραφέων ἐπὶ τῶν πόνων αὐτῶν κατὰ τῶν τυποκλιπιδίων. Τοῦτο γίνεται ἤδη καὶ μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Ἀγγλίας.

— Ἡ δευτέρα ἐκδοσις τοῦ ἀξιολογώτατου Λατινοελληνικοῦ λεξικοῦ τοῦ Μακαρίτου Οὐλρίχου, βελτιωθείσα καὶ πολλὰς λέξεις νέαις πλουτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ δοκιμωτάτου περὶ τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Κουμανοῦδη, δημοσιεύεται ὁσονούπω, τύποις καὶ δαπάναις τοῦ Κ. Ἀντωνιάδου.

— Ὁ Κύριος Τερτσέτης ἀνέγνωσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ τῆς Βουλῆς, εἰς ἐπήκοον πλῆθος ἀκρατῶν, τὸ ποίημα αὐτοῦ ὁ Πίνδαρος καὶ ἡ Κόριννα, ὅπερ εἶχεν ἀνωνύμως παρουσιάσει εἰς τὸν ποιητικὸν ἀγῶνα, τὸν χορηγήμασι τοῦ φιλομούσου Κ. Α. Ῥάλλη κατ' ἔτος γινόμενον, καὶ ὅπερ ἔλαβε τὰ δευτερεῖα τοῦ βραβευθέντος, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι γέγραπται εἰς ἀπλὴν καὶ μὴ καθαρῶσαν γλῶσσαν, καὶ ὅτι δὲν ἐφθάνει εἰς τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν στίχων. Ἐπευφημήθη ἐν τοσοῦτῳ ὑπὸ τῶν σπουδαίων ἀκρατῶν τοῦ μουσολήπτου ποιητοῦ Κ. Τερτσέτου, βιβλιοφύλακος τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ συγγραφέως τοῦ βίου τοῦ ἀειμνήστου Θ. Κολοκοτρώνη, καὶ διαφόρων ἄλλων ποιημάτων, γεγραμμένων πάντων εἰς ἀρετὴν καὶ δημόδιον γλῶσσαν, ἧτις, καὶ τοι ἀπαρέσκουσα τοῖς αὐστηροῖς Ἑλληνισαῖς, ἔχει τι τὸ ἐπαγωγὸν καὶ χάριεν.

— Μεγάλῃ γίνεται ζήτησις ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λεξικοῦ τοῦ Κ. Σκαρλάτου Βυζαντίου, στερεοτύπως παρὰ τοῦ Κυρίου Κορομηλά ἐκδοθέντος. Ὁ πολῦτιμος οὗτος θησαυρὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐξετιμήθη δεόντως καὶ πολλῆς ὠφελείας τοῖς σπουδάζουσι πρόξενος ἐγένετο. Μεγάλῃ ὀφείλεται ἡ χάρις καὶ εἰς τὸν κοπιᾶσαντα

εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸν δαπανήσαντα ἐξήκοντα ὄλας χιλιάδας δραχμῶν, διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς δευτέρας ἐκδόσεως καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς στερεοτύπως.

— Πολλοὶ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ τῶν ἀποφοιτησάντων ἤδη τινὲς, ἐπανηγύρισαν τὴν ἐθνικὴν εορτὴν τῆς 25 Μαρτίου διὰ λαμπρᾶς ἐστιασεως, ἐν ᾗ παρευρέθησαν προσκληθέντες ὁ τε Κ. Πρύτανις καὶ οἱ τέσσαρες Κοσμητορες τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ. Προεπόθησαν σεμναὶ φλοησιαὶ καὶ ἀπηγγέλησαν ἀξιοπρεπεῖς λόγοι ὑπὸ διαφόρων ἐκ τῶν ἐπιστημοτέων δαιτυμόνων. Τὰ πάντα δὲ ἐγένοντο ἐν τάξει καὶ κοσμιότητι, καὶ ἡ ἐστίασις ἦν ἀρχαιοπρεπὴς καὶ ὄντως ἑλληνικὴ περιγραφή ταύτης ὅπως ἐκτενὴς ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ προχθισινῷ φύλλῳ τοῦ Αἰῶνος.

— Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ.τ.λ. ἀσχολεῖται μεθ' ὅσης οἶόν τε ἐπιμελείας εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρῃ οὐσιώδεις βελτιώσεις εἰς τὴν δημοδιδασκαλίαν. Ὁ καρπὸς τῶν εἰς τοῦτο ἀσχολιῶν του θέλει ὁσονούπω φανῆ. Τοῦτο φαίνεται ὁσφρανθεὶς, δίκην κυνὸς ἰχνηλάτου, ὁ γνωστὸς Κ. Ν. ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ἀθηνᾷ σχοινοτενὲς ἄρθρον, δι' οὗ κακίξει, εἰ καὶ ἄργα, τὴν μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαν διοργάνωσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων, καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν ἐνεργούμενα, ἃς ἔχη ὑπομονὴν ὁ Κ. Κ. Ν. καὶ θέλει λάβει καὶ οὗτος διὰ πραγμάτων τὴν εἰς τὰ κενὰ ἔπη του ἀπάντησιν.

BIBLIA NEOFANH.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑ, ἥτοι ἐρμηνεία τῆς κυκλοφορίας τοῦ ὕδατος εἰς τὴν γῆν, τῶν νόμων τῆς διανομῆς τῶν ὑετῶν, τῶν νέμων καὶ τῆς θερμοκρασίας· ἐφαρμογὴ τῶν νόμων τούτων εἰς τὴν ναυτιλίαν, ἀγρονομίαν, ἰατρικὴν, γεωλογίαν, μερικὴν κλιματολογίαν μεταβολὴν τῶν κλιμάτων, παραγωγὴν ἀτμοσφαιρικῶν φαινομένων καὶ ποταμολογίαν, καὶ παράρτημα περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ (κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμοῦ, ἀριθ. 212) 1853.

— Ἐξεδόθη τύποις καὶ δαπάναις Α. Κορομηλά ἐγχειρίδιον ἀνθρωπολογίας ἐπὶ τῇ βίαι· τῆς ἀξιολογώτατης ἀνθρωπολογίας τοῦ Γυμνασιάρχου Κ. Χορτάκη. Τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν καλῶν μικρῶν καὶ διδακτικῶν βιβλίων, τὰ ὅποια σπανίως φανίνονται, δύναται δὲ νὰ εἶναι λίαν χρήσιμον τοῖς διδασκομένοις. Ἴδου ὁ πρόλογος τοῦ ἐκδότου.

Πρὸς τὸν ἀναγνώστην.

Τὸ ἐγχειρίδιον τῆς παρούσης Ἀνθρωπολογίας εἶνε κυρίως ἐπιτομὴ τις τῆς τοῦ σοφοῦ Γυμνασιάρχου Κυρίου Ν. Χορτάκη, μετὰ τὴν ἐνδεχομένην σαφήνειαν καὶ κατάταξιν τῶν μερῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ἐπειδὴ δὲ τὰ πράγματα ἐμπεδούνται περισσότερο, ὅταν ὑπάρχωσι καταφανῆ, ἔκρινα σκοπιμώτατον νὰ θέσω εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου καὶ Σκελετὸν διὰ τὴν ἀφρευκτον κατάληψιν τῶν περὶ τὴν ὀστεολογίαν. Καὶ εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος διδακτικοῦ βιβλίου ὀρμήθη ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο αἶσθημα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καὶ πρὸς ἄλλα, πῶς νὰ συντελέσω, τὸ ἐπ' ἐμοί, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προσφιλοῦς μοι νεολαίας, ἧτις εἶνε ἡ χρηστὴ τῆς πατρίδος ἐλπίς. Ἡ δὲ πολὺ δάπανος δι' ἐμὲ στερεοτυπία κατέστησεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν γνωστὸν τὸ εὖνον τῆς τιμῆς τῶν ἐκ τῶν πιστηρίων μου βιβλίων, τὸ ὁποῖον καὶ μόνον ἀνέκαθεν ἦτον ἡ πρόθεσις μου, ἀπολάβοντος μόνον ἀμοιβῆν, τὴν εὐμενῆ τοῦ κοινοῦ ὑποδοχῆν τῶν ἐκ τοῦ τυπογραφείου μου βιβλίων.

Τιμᾶται λεπ. 60.

Ὁ ἐκδότης.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΙΩΑΝ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

(Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 274.)